

РЕШЕНИЕ

№ 3598

гр. София, 28.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 54 състав, в публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **8264** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 156-161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт /РА/ №«Р-22221022003 504-091 -001 /28.03.2024 г. потвърден с Решение № 872/26.06.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта на допълнително определените задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.07.2022 г. в размер на 1 464 527.95 лв. и лихви за забава в размер на 288 204,16 лв. Изложени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания ревизионен акт, обосновавайки ги с твърденията, че са представени всички необходими доказателства за признаване на процесната вътреобщностна доставка на стоки. Изложени са доводи за неправилност на изводите на органите по приходите за нереалност на доставките по които не е признат данъчен кредит. Иска се отмяна на ревизионния акт и присъждане на сторените по делото разности.

В съдебно заседание дружеството, редвонотпризовано не изпраща представител.

Ответникът – Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при ЦУ на НАП не изпраща представител.

СГП - уведомени, не изпращат представител.

От фактическа страна.

Със Заповед за възлагане на ревизия №«Р-22221022003504-020-001/12.07.2022 г., връчена на 20.07.2022 г. на декларирания електронен адрес, е възложена ревизия на „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за данъчен период м.05.2022 г. Със Заповеди за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221022003504-020-005/05.12.2022 г. е разширен обхватът на ревизията, като е добавен и данъчен период м.07.2022 г. и е продължен срокът за приключване до 16.12.2022 г. На основание чл. 34 от ДОПК производството е спряно със Заповед №Р-22221022003504-023-001/13.12.2022 г. и е възобновено със Заповед №Р- 22221022003504-143-001/14.08.2023 г. на основание чл. 35 от ДОПК.

Заповедите са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01 - 128 от 18.02.2020 г, на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221022003504-092-001 /08.12.2023 г.. връчен на 10.01.2024 г. В срока на чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите в РД е подадено писмено възражение, прието за процесуално допустимо, а по същество - за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221022003504-091-001/28.03.2024 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и Л. Д. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 08.04.2024 г. Установени са допълнителни задължения по ЗДДС за м.07.2022 г. в размер на 1 464 527,95 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 288 204,16 лв.

За обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК, на жалбоподателя са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ лице №Р-22221022003 504-040-001 от 19.09.2022 г., №Р-22221022003504-040-002/11.11.2022 г. и №Р-22221022003504-040-003/07.12.2022 г., В отговор са представени документи, подробно описани в РД.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „ТОНИ М 2020“ЕООД. ЕИК[ЕИК], приключила с Протокол №П-22221922143200-141-001 от 04.04.2023 г.

Изпратена е молба за административно сътрудничество до приходната администрация на Република Г. в съответствие с чл. 7 от Регламент (ЕС) 904/2010 - 03 22-03 7758/07,12.2022 г.

С Протокол №Р-22221022003504-П.-001/09.08.2022 г. са присъединени документи от извършена проверка, възложена с Резолюция № П-22221022Ю9762-О.- 001/17.06.2022 г.

През процесния период жалбоподателят е търгувал с леки автомобили и арматурни заготовки. Декларирал е вътреобщински доставки /БОД/, документирани с фактури №[ЕГН]/01.07.2022 г. и №[ЕГН]/07.07.2022 г., с предмет арматурно желязо, към G. T. C. L., V. EL996797382.

Ревизиращият екип е изискал документите по чл. 45, ал. 2, буква „а“ от Правилника за прилагане на закона за данъка върху добавената стойност /ППЗДДС/, както и цялата налична търговска документация - договор, фактури и известия /дебитни и кредитни/, транспортни документи доказващи пристигането на стоките в страната, плащания, счетоводни документи, документи за плащане и всички други, удостоверяващи реалността на доставките. Жалбоподателят е представил фактура №[ЕГН]/07.07.2022 г. на стойност 481 008,75 Евро /940 771,34 лв./, с предмет арматура в различни спецификации и размери - 384 807 тона x 1 250,00 Евро. Видно от

реквизитите на данъчния документ, плащането е следвало да се извърши по банкова сметка в ИНВЕСТ Б. АД, Ангажирано е и писмено потвърждение за получаване на желязото в С., Г., на 11.08.2022 г. В потвърждението е посочена и фактура №[ЕГН] /01.07.2022 г, за която ревизиращите са посочили, че не е била представена в хода на проверката. Не са ангажирани и документи, удостоверяващи фактурираната доставка по ВОД

Касателно разплащането по доставките е представена спогодба от 01.09.2022 г., между Г. Т. С. Л., V. EL996797382, „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ТОНИ М 2020“ ЕООД,[ЕИК], според текста на която Г. Т. С. Л., дължи на „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, за извършени доставки по фактура №[ЕГН]/07.07.2022 г., сумата от 940 771,34 лв., представляваща левовата равностойност на 481 008,75 Евро.

„ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД дължи на „ТОНИ М 2020“ ЕООД за доставки по фактури №[ЕГН]/20.05.2022 г., №[ЕГН]/27.05.2022 г., №[ЕГН]/30.05.2022 г. и №[ЕГН]/31.05.2022 г. сумата от 1 059 999,99 лв. Г. Т. С. Л., в качеството на длъжник, потвърждава, че към датата на подписване на споразумението не е заплатило на „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД дължимата сума в размер на 940 771,34 лв..

От друга страна „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, в качеството на длъжник, потвърждава, че към датата на подписване на споразумението сумата в размер на 1 059 999,99 лв. не е платена /прихваната или по друг начин уредена/ на „ТОНИ М 2020“ ЕООД. Страните са се споразумели Г. Т. С. Л. да покрие задължението на „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД към „ТОНИ М 2020“ ЕООД до размера на 940 771,34 лв. в срок до 12 месеца от дата на подписване на спогодбата по банкова сметка с титуляр „ТОНИ М 2020“ ЕООД в „ОББ“ АД. Жалбоподателят не е представил доказателства за извършено плащане, не е ангажирана и фактура №[ЕГН]/01,07.2022 г., а единствено фактура №[ЕГН]/07.07.2022 г., опаковъчни листа и SMR във връзка с последната.

В SMR не е попълнена кл. 24 - място на което са доставени стоките, като и дата на доставка. Положен е подпис и печат на дружеството. Транспортът на стоките е извършен от чуждестранни дружества, видно от вписаните регистрационните номера и положения печат в кл. 23.

Досежно декларираните ВОД е открита административна процедура за обмен на информация, съгласно чл. 7 от Регламент на (ЕО) 904/2010. В отговор на изпратеното запитване от данъчната администрация на Г. е получено отговор с R. V. BG 037758 EL 497XX22 20231106 AF R1 R в който е посочено „че фирмата BG20480S248 получи ДДС номер в Г. EL996797382, име Г. Т. С. Л. като неустановено лице. Ревизираното лице не е назначило данъчен представител. На 21.09.2023 г. гръцките власти изпратиха електронно уведомление до Г. данъкоплатец да представи счетоводни книги и данъчни документи. Тъй като ревизираното лице не се е отзовало на тази покана и не е предоставило данъчни елементи, данъчните власти са наложили съответната санкция. Според базата данни ELENXIS database, за периода 01.07.2022 г.-30.09.2022 г. ревизираното дружество е декларирало ДДС декларация, вътреобщности придобивания на стоки за сумата от 4 488 141,25 Евро и ВОД на стоки за сумата от 4 179 200,00 Евро. След извършен предходен контрол от страна на ревизорите, ревизираното лице е декларирало коригирана декларация-декларация по ДДС и обобщена декларация и анулирани вътреобщностни придобивания и вътреобщностни доставки на стоки за периода 01.07.2022 г. - 30.09.2022 г. Проверката е установила, че не са извършвани вътреобщностни придобивания от EL99679738?.

Предвид горното органите по приходите са заключили, че стоките /арматурно желязо/ на стойност 2 285 404,47 лв. не са напуснали страната, респективно не са получени на територията на друга държава членка /чл. 7. ад. 1 от ЗДДС/. И следва да се третират като доставки с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми е данъчна ставка двадесет на сто.

Така на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2, във връзка с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, е начислен ДДС в размер на 188 154,27 лв. по фактура №70000000002/07.07.2022 г.

На следващо място е установено, че на 20.07.2022 г. ревизираното дружество е deregистрирано по реда на ЗДДС. Посочено е, че съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 1 от ЗДДС към датата на deregистрация се смята, че лицето извършва доставка по смисъла на закона на всички налични стоки и услуги, за които изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, е ползван данъчен кредит и които са:

1. активи по смисъла на Закона за счетоводството /ЗСч/, или
2. активи по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, различни от тези по т. 1.

Съгласно разпоредбата на ал. 3, данъкът по ал. 1 следва да се включи в резултата за последния данъчен период, декларира се по реда и в срока по чл. 125 и се внася в срока по чл. 89.

С ИПДПОЗЛ №P-22221022003504-040-001/19.09.2022 г. от жалбоподателя е изискана счетоводна разпечатка на сметка 304 „Стоки“ към 31.05.2022 г. и към момента на издаване на РД, както и декларация за местонахождението на наличната стока, по вид, количество и единична цена.

С ИПДПОЗЛ №P-22221022003504-040-003/07.12.2022 г. е изискан опис на всички активи /ДМА, стоки, материали и др./; налични към 20.07.2022 г., включващ данни за документа, с който е придобит съответният актив и в кой период е упражнено право на данъчен кредит по него; оборотна ведомост за данъчен период м. 07.2022 г. и всички договори, анекси и допълнителни споразумения, касаещи доставките /получени и извършени/ през данъчен период м. 07.2022 г. В указания срок не са представени доказателства по двете ИПДПОЗЛ.

При преглед и анализ на подадените отчетни регистри и справки-декларации /СД по реда на ЗДДС е установено, че ревизираното дружество е упражнявало право на приспадане на данъчен кредит по всички подучени доставки.

Съгласно разпоредбата на ЗДДС, към датата на deregистрация /20.07.2022 г./ се счита, че дружеството е извършило доставки по смисъла на закона на всички налични стоки и/или услуги, за които е упражнило изцяло или частично правото на данъчен кредит. Тъй като ревизираното лице не е представило такива данни, въпреки че са изискани изрично още на 07.12.2022 г. с конкретно искане, то стойността на наличните стоки е определена, като са взети крайните дебитни салда на налични стоки от предоставена оборотна ведомост към 31.05.2023 г. които са, както следва: сметка 304 Стоки /арматурно желязо/ в размер на 6 583 000,00 лв., 305 Стоки /автомобили/ в размер на 631 691,72 лв.

От предоставения хронологичен регистър за периода от 01.01.2022 г. до 30.09.2022 г. с протокол №44/07.07.2022 г. са изписани всички налични стоки по сметка 304 в размер на 6 583 000,00 лв. и по сметка 305 в размер на 899 640,43 лв., срещу сметка 702 „Приходи от продажба на стоки“, като същевременно за 2022 г. жалбоподателят не е подал годишна данъчна декларация /ГДД/ по реда на чл. 92 от ЗКПО. Не са ангажирани справки за налични недвижими имоти, МПС, ДМА, стоки и други активи.

В резултат от горното ревизиращите са извършили корекции, като от крайно дебитно салдо на сметка 304 Стоки в размер на 6 583 000,00 лв. към 31.05.2022 г. са извадили стойността на арматурното желязо, придобито с фактури от „ТОНИ М 2022“ ЕООД в размер на 883 333,33 лв., предмет на деклариран ВОД на стойност 940 771,34 лв. през м.07.2022 г. към G. T. C. L., EL996797382 с фактура №[ЕГН]/07.07.2022 г.

На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, предвид констатациите за нереалност на ВОД, е начислен данък в размер на 188 154,27 лв. Тази стока е приета за продадена на 07.07.2022 г., следователно за неналична към 20.07.2022г. В резултат е прието, че към

20.07.2022 г. дружеството е разполагало с налични стоки по сметка 304 в размер на 5 699 666,67 лв.

На основание ЗДДС е определен дължим данък в размер на 1 139 933,33 лв. в данъчен период м.07.2022 г.

По отношение наличните автомобили крайното дебитно салдо към 31.05.2022 г. е в размер на 631 691,72 лв. Към него е прибавена стойността на закупен през м.06.2022 г. автомобил на стойност 267 948,70 лв. от AUTOTORINO S.P.A. с V. ГП0024610155. От получената стойност на налични стоки - автомобили в размер на 899 640,42 лв. е извадена отчетната стойност на автомобилите, продадени от ревизираното лице на „ПРОМОСЕЙЛ“ ЕООД, БИК[ЕИК] през м.06.2022 г. в размер на 217 438,69 лв. Заключено е, че към 20.07.2022 г. дружеството е разполагало с налични стоки - автомобили на стойност 682 201,73 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 1 от ЗДДС за същите е определен дължим данък в размер на 136 440,35 лв. в данъчен период м.07.2022 г.

Съобразно горното е начислен ДДС в общ размер на 1 464 527,95 лв., в това число на основание чл. 111, ал. 1 от ЗДДС за налични стоки /автомобили/ в размер на 136 440,35 лв., за налични стоки /арматурно желязо/ в размер на 1 139 933,33 лв. и начислен данък поради недоказани ВОД на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС в размер на 188 154,27 лв.

РА е обжалван и потвърден с Решение № 872/26.06.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта на допълнително определените задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.07.2022 г. в размер на 1 464 527,95 лв. и лихви за забава в размер на 288 204,16 лв.

По делото са приети две съдебно-счетоводни експертизи, като съдът изцяло кредитира същите при постановяване на съдебния си акт.

От правна страна.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата за неоснователна, поради следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният Ревизионен акт /РА/ №«Р-22221022003 504-091 -001 /28.03.2024 г. издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и Л. Д. П. - ръководител на ревизията е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК. Оспореният РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120 ДОПК. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл следва да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които, ако не бяха допуснати, биха довели до издаване на акт с различно съдържание, или които да са ограничили правото на лицето да участва в административното производство. Такива не се твърдят и от жалбоподателя, като спорът е правен и се свежда до отговор на въпроса дали правилно са определени допълнително определените задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.07.2022 г. в размер на 1 464 527,95 лв. и лихви за забава в размер на 288 204,16 лв. Правото на данъчнозадължените лица по чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС да приспадат дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях

услуги, представлява основен принцип на Общата система на ДДС. Режимът на приспадане цели да освободи изцяло стопанския субект от тежестта на дължимия или платения ДДС в рамките на цялата му икономическа дейност. По този начин се гарантира неутралитет по отношение на данъчната тежест върху всички икономически дейности независимо от техните цели и резултати, при условие че самите тези дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС (Решение от 21 февруари 2006г. по дело Halifax и др., С-255/02, ЕУ:С:2006:121, т.78; Решение от 21 юни 2011г. по обединени дела Mahagibben и Dбvid, С-80/11 и С-142/11, ЕУ:С:2012:373, т.39).

Предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112 право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. Това право се упражнява незабавно по отношение на целия данък, начислен по получени доставки (Решение от 6 юли 2006г. по дело K. и RecoltaRecycling, С-439/04 и С-440/04, ЕУ:С:2006:446, т.47 и Решение по дело Mahagibben и Dбvid, т.38).

От практиката на Съда на ЕС следва, че понятието „доставка на стоки“ не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик. При преценката за настъпване на данъчно събитие, националният съд следва да определя във всеки отделен случай в зависимост от фактите по делото, дали е налице прехвърляне на правото на разпореждане със съответната вещ като собственик (Решение от 18 юли 2013г. по дело E. K, С-78/12, ЕУ:С:2013:486, т.33 и 34).

Във връзка с доказването на факта на извършване на доставка на стоки следва, че лицето, което иска да приспадне ДДС, трябва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това, като в съответствие с националните правила за доказването съдът дължи извършването на обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства по спора в главното производство, за да определи дали претендиращият право на приспадане може да го упражни. За целите на тази преценка може да се вземат предвид данни относно доставки, предхождащи или следващи доставките, по които се претендира правото на приспадане, както и свързаните с тях документи като сертификати и свидетелства, издадени за транспортирането на стоките (Решение по дело С-78/12, точки 37 и 38; Решение на ВАС № 8931/02.07.2018г. по адм.д. № 9739/2017г; Решение на ВАС № 15737/20.12.2017г. по адм.д. № 9133/2017г; Решение № 199/08.01.2016г. по адм.д. № 14290/2014г.).

Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите, когато се касае за минал период спрямо този на ревизията, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя.

Необходимо е освен фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, удостоверяване и на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката от издателя на фактурата, по която се претендира право на приспадане на данъчен кредит.

Възникването на правото на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС е обусловено от:

1. качествата данъчнозадължено лице на доставчика и на получателя /вж. т. 25 от решението на СЕС по дело С-18/13/,
2. притежаването на данъчния документ от получателя - чл. 71, т. 1 ЗДДС,
3. получаването на стоките /услугите по доставката/ "...действителното извършване на облагаемата сделка..." според т. 30 от решението на СЕС по дело С-642/11/ и
4. отреждането на полученото за икономическата дейност на ДЗЛ /така т. 36 от решението на СЕС по дело С-153/11/.

Отсъствието на който и да елемент от пораждащия правото на приспадане фактически състав изключва възникването на правото. Щом придобиването на правото на разпореждане като

собственик със стоката /вж. чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО и чл. 6 от ЗДДС/ и получаването на услугата /чл. 9 от ЗДДС/ са елементи от фактическия състав, пораждащ правото на приспадане, то за претендиращото данъчно предимство ДЗЛ е задължението да установи с убедителността на пълното доказване осъществяването на тези правно релевантни факти - чл. 154, ал. 1 ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК. Съгласно константната съдебна практика наличието на фактура и счетоводното отразяване не е достатъчно условие за възникване на правото на приспадане на ДК. Индивидуализирането на вещите, за които получателят е придобил правото да се разпорежда фактически като собственик, следва да се извърши по друг начин, а не чрез посочването на вида им в данъчния документ.

Видно от приложените към административната преписка доказателства, в нито едно от тях не се съдържат данни, които еднозначно да индивидуализират процесните стоки по вид, размер, производител и т. н. Със заключения между страните договор не са договорени нито конкретни количества, нито цени на съответните доставки.

Доказването на реална доставка на стоки изисква установяване на обстоятелствата, че доставчикът е разполагал със стоки от същия вид и количество като фактурираните и че това количество физически е предадено на получателя. Установяването на реалното, физическото съществуване на фактурираната стока, съответно нейното предаване на получателя, предполага изследването за предходните и последващите продажби, съхранението и транспортирането на стоката, заприхождаването ѝ при получателя и т. н.

Видно от приетите по делото доказателства липсва приложен инвентаризационен опис към 20.07.2022 г. - датата на прекратяване на регистрацията по ЗДДС, няма приложена оборотна ведомост към тази дата. Във връзка с допуснатата ССЧЕ от страна на жалбоподателя не се представя и аналитична отчетност, от която да е видно завеждането на стоките по наименование, количество, единична цена и стойност и изписването им, което трябва да се отчете по същия начин, поради което в счетоводството на жалбоподателя не е спазен СС 2 Отчитане на стокowo-материалните запаси.

Твърденията на жалбоподателя не се опровергават и от изводите на в.л. по допуснатата ССЧЕ. Видно от приетата по делото синтетична оборотна ведомост и заключението на в.л. за периода от 01.05.2022 г. - 31.05.2022г., са приложени две оборотни ведомости за този период, които си противоречат и са с различни салда по сметка 304 Стоки и сметка 305 Стоки - автомобили. Така в оборотната ведомост на лист 130 от делото наличността от стоки е в размер на 20 745 100,35 лв., а на автомобилите 679 406,15 лв. В оборотната ведомост на лист 131 салдото по сметка 304 Стоки е 6 583 000.00 лв. и по сметка 605 Стоки-автомобили е 631 691,72 лв. И в двете оборотни ведомости дебитните обороти по сметките си съответстват, съответно доставените стоки са 883 333,33 лв. и доставените автомобили са 606 111,72 лв., поради което не може да се направи извод, че в едната оборотна ведомост не са осчетоводени доставките за м.05.2022 г. и това да е причината за различието.

Вещото лице е извършило справка в сайта на Търговския регистър и констатира, че в Отчета за приходите и разходите за 2022 г. на „Глобъл Трейдинг Корпорейшън“ ЕООД са отчетени 7 482 хил.лева стоки като изписани, поради продажба. В резултат на тези данни, вещото лице правилно е приело за база на изчисление оборотната ведомост на лист 131 от делото със салда по: сметка 304 Стоки 6 583 000.00 лв. и по сметка 605 Стоки- автомобили е 631 691,72 лв. Тези данни са по отчетни цени, т.е. по покупна цена и не отразяват надценката, с която ще се продават.

За м.05.2022 г. са отчетени приходи от продажба на стоки по сметка 702 Приходи от продажба на стоки в размер на 666 596,46 лв., но срещу тази сума няма отчетени изписани стоки по отчетна стойност нито по сметка 304 Стоки, нито по сметка 305 Стоки-автомобили, т.е. няма кредитни

обороты по тези сметки, което означава, че едновременно с начисляването на прихода не е начислен разходът, за да се отчете резултат от продажбата - печалба или загуба, с което е нарушен счетоводният принцип за съпоставяне на прихода и разхода в един отчетен период.

Отделно от това, както се установи от представената и приета по делото оборотна ведомост за периода 01.05.2022 г. - 31.05.2022г. - лист 131 от делото - няма изписани стоки /в.л. е достигнало до същия извод анализирайки липсата на кредитен оборот по сметки 304 Стоки и 305 Стоки-автомобили в резултат на начисления приход през м.05.2022 г. по сметка 702 Приходи от продажба на стоки в размер на 666 596,46 лв.

На лист 134 от делото със записан документ - протокол са изписани стоки и стоки-автомобили, като се дебитираща сметка 702 Приходи от продажба на стоки и се кредитират сметките: сметка 304 Стоки с с 6 583 000 лв. и сметка 605 Стоки- автомобили с 899 640,43 лв. Протоколите за изписаните стоки не се представят. Не се знае зад тези суми точно какви стоки се изписват.

Кореспонденцията между сметките 702/304 и 305 означава, че с дата 07.07.2022 г. както е записано в Хронологичния регистър за периода 01.01.2022 г. - 30.09.2022 г. - лист 134 от делото - намалението на стоките е в резултат на продажба. От същия регистър е видно, че са осчетоводени стопански операции за извършени продажби през м.06 и през м.07.2022 г. и е начислен приход по сметка 702 Приходи от продажба на стоки, но не е ясно за какъв период са изписаните на 07.07.2022 г. стоки /разходът за тях 6 583 000 лв. + 899 640,43 лв. = 7 482 640,43 лв./, тъй като сумата им значително надхвърля начисления приход през м.05, м.06. до 07.07.2022 г., общо в размер на 2 952 000,93 лв. Изискани са, но не се представят оборотни ведомости за м.06. и м.07.2022 г.

От страна на жалбоподателя, нито в хода на административното, нито в хода на съдебното производство не беше представен документ за изписване на стоките. Не е приложена и оборотна ведомост към 31.07.2022 г., за да се проследи осчетоводеното намаление на стоките по отчетната им стойност, съгласно счетоводните записи към 07.07.2022 г. за изписване на стоките. Тези разходи не са документално обосновани, тъй като за тях не се представя документ за съответното намаление и основание за осчетоводяването.

Видно от оспорения РА, ДДС върху дебитните салда по сметки 304 и 305 в оборотната ведомост към 31.05.2022 г. е изчислен по следния начин: По сметка 304 Стоки - към 31 май 2022 г. салдото е 6 583 000 лв., което се коментира и по-горе; От тази сума, за да не дублира ДДС е извадена отчетната стойност на арматурното желязо по ВОД по ф.№[ЕГН]/07.07.2022 г., поради което е начислен допълнително с РА ДДС в размер на 188 154,27 лв.: 6 583 000 лв. - 883 33,33 лв. = 5 699 666,67 лв. x 20% = 1 139 933,33 лв. ДДС върху наличните стоки по сметка 304 Стоки; По сметка 305 Стоки-автомобили към 31 май 2022 г. салдото е 631 691,72 лв. В Хронологичния регистър за периода 01.01.2022 г. - 30.09.2022 г. -л.132-л.134 от делото е видно, че е закупен автомобил през м.06.2022 г. на стойност 267 948,70 лв. от Autotorino S.P.A. От сбора 631 691,72 + 267 948,70 лв. = 899 640,42 лв. се изважда отчетната стойност на автомобилите, продадени на „Промосейл“ ЕООД през м.06.2022 г., видно от регистъра в размер на 217 438,69 лв.: 899 640,42 лв. - 217 438,69 лв. = 682 201,73 лв. x 20% = 136 440,35 лв. ДДС върху наличните стоки по сметка 305 Стоки- автомобили.

Съдът с оглед установеното намира, че ДДС върху наличните стоки е вярно изчислен към датата на deregистрация по ЗДДС от страна на органите по приходите, тъй като не се представят документите - протоколи за изписани стоки от 07.07.2022 г., т.е. разходът не е документално обоснован. Не се представя и оборотна ведомост за периода 01.07.2022 г. - 31.07.2022 г., за да се прецени дали осчетоводеният разход е отразен в оборотната ведомост, а само въз основа на частични счетоводни записи не би могло да бъде извършен контрол.

Съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че в РД и РА не са описани стоките по количество и вид, които са изписани по сметка 304 и 305, не са описани и по покупни фактури, с които са придобити. Това е така, тъй като ревизираното лице е длъжно да води и да представи аналитична отчетност на посочените счетоводни сметки, съгласно Счетоводен стандарт 2 - Отчитане на стоково-материалните запаси. Аналитичната отчетност може да даде данни за стоките, които са придобити по наименование, количество, единична цена, стойност. В този смисъл приетата по делото фактура за покупка на автомобил от "AVTOTORINO", Италия не е само една. Приложен е Протокол по ЗДДС №[ЕГН]/01.05.2022 г. В Хронологична опис за периода от 01.01.2022 г. - 31.05.2022 г. има данни и за Протокол № [ЕГН]/25.05.2022 г. Тъй като става въпрос за В., то с протокола се записва само начисляването на ДДС, като се дебитираща сметка 4531 Начислен ДДС за покупки срещу кредита на сметка 4532 Начислен ДДС за продажби - с размера на ДДС.

По отношение на оспораването на И. №[ЕГН]/07.07.2022 г., съдът намира следното.

В чл.114, ал.1 от ЗДДС са посочени задължителните реквизити на фактурата. И. №[ЕГН]/07.07.2022 г. за ВОД на арматура е приложена на лист 173 стр.2 от делото. В същата липсват съществени и задължителни реквизити, като например, не е спазено изискването на чл.114, ал.1, т.7 във фактурата да е посочен адресът на получателя на доставката. Посочено е само: А., Г.. Не се посочват и задължителните реквизити, като например този по т. 10. - датата, на която е възникнало данъчното събитие на доставката, или датата, на която е получено плащането. Поради това и следва да се приеме, че същата дори и от формална страна не покрива изискванията на ЗСч. Видно от събраните по делото доказателства, към този инвойс са приложени: 1/ Писмено потвърждение за получаване на желязото в С., Г., на 11.08.2022 г. - лист 174 от делото, в което е посочено, че за сделката е издадена още една фактура №[ЕГН]/01.07.2022 г., която не се представя от „Глобъл Трейдинг Корпорейшън“ ЕООД; 2/ Опаковъчни листа и CMR- 30 бр. с посочени във всяка товарителница 12 826,90 кг. от стоката; Както в инв. №[ЕГН]/07.07.2022 г., така и в товарителниците не е вписан адресът на получателя в клетка 24. Има само печат и подпис. За извършване на транспорта са вписани чуждестранни дружества.; 3/ Относно плащането се прилага Спогодба от 01.09.2022 г. - лист 204 от делото - между Г. Т. С. Л. с ЕЛ996797382, „Глобъл Трейдинг Корпорейшън“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ТОНИ М 2020“ ЕООД,[ЕИК], съобразно която Г. Т. С. Л. дължи на „Глобъл Трейдинг Корпорейшън“ ЕООД сумата 940 771,34 лв. за извършени доставки по фактура №[ЕГН]/07.07.2022 г., като левовата равностойност в евро е 481 008,75 Евро. „Глобъл Трейдинг Корпорейшън“ ЕООД дължи на „ТОНИ М 2020“ ЕООД сумата 1 059 999,99 лв. - доставки по фактури №№ [ЕГН]/20.05.2022 г., [ЕГН]/27.05.2022 г., [ЕГН]/30.05.2022 г. и [ЕГН]/31.05.2022 г. Г. Т. С. Л., в качеството на длъжник потвърждава, че към датата на подписване на споразумението не е заплатило на „Глобъл Трейдинг Корпорейшън“ ЕООД дължимата сума в размер на 940 771,34 лв.

От друга страна Г. Т. С. Л., в качеството си на длъжник потвърждава, че към датата на подписване на споразумението сумата 1 059 999,99 лв. не е платена/прихваната или по друг начин уредена/ на „ТОНИ М 2020“ ЕООД. Страните се споразумяват Г. Т. С. Л. да покрие задължението на Г. Т. С. Л. към Т. М 2020“ ЕООД до размера на 940 771,34 лв. в срок до 12 месеца от датата на подписване на спогодбата по банкова сметка с титуляр Т. М 2020“ ЕООД в „ОББ“ АД. По делото от страна на жалбоподателя не са представени други доказателства за извършено плащане. Поради това и съдът намира, прилагайки чл.45 от ППЗДДС, че посочените документите не са достатъчни за удостоверяване на ВОД на арматура. Следва да се посочи и липсата на доказателства касаещи извършения транспорт на стока. Видно от Писменото потвърждение -11.08.2022 г., в същото е вписана дата на получаване, но адресът на получаване - не е вписан. Относно транспортирането

на стоката арматура до Г. - не се представят фактури от транспортните дружества, а тъй като са чуждестранни - не може да се проследи и дали са осчетоводени стопански операции, свързани с транспорта.

На основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 66, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, предвид недоказани ВОД е начислен данък в размер на 188 154,27 лв., като правилно е изчислен и периода с оглед факта, че стоката е приета за продадена на 07.07.2022 г. и следователно не е налична към 20.07.2022 г. Така към датата на deregistrацията дружеството е разполагало с налични стоки по сметка 304 в размер на 5 699 666,67 лв. На основание чл. 111, ал. 1 от ЗДДС за същите е дължим данък в размер на 1 139 933,33 лв. в данъчен период м.07.2022 г.

Относно наличните автомобили заведени по сметка 305 Стоки /автомобили/ към 31.05.2022 г. органите по приходите правилно са приели, че закупения автомобил през м.06.2022 г. на стойност 267 948,70 лв. от AUTOTOR1NO S.P.A. с V. IT 10024610155 следва да бъде включен като наличен. От получената стойност на налични стоки - автомобили в размер на 899 640,42 лв. е извадено отчетната стойност на автомобилите, продадени на „ПРОМОСЕЙЛ“ ЕООД с БИК[ЕИК] през м.06,2022 г. в размер на 217 438,69 лв.

В резултат правилно е прието, че към 20.07.2022 г. дружеството е разполагало с налични стоки - автомобили в размер на 682 201,73 лв. Съгласно разпоредбата на чл. 11 ал. 1 от ЗДДС за същите е дължим данък в размер на 136 440,35 лв. в данъчен период м.07.2022 г.

С оглед изложеното дотук съдът намира, че Ревизионен акт /РА/ №«P-22221022003 504-091 -001 /28.03.2024 г. потвърден с Решение № 872/26.06.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта на допълнително определените задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.07.2022 г. в размер на 1 464 527.95 лв. и лихви за забава в размер на 288 204,16 лв. е законосъобразен като не са налице основания за неговата отмяна. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските.

Основателна е претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. С оглед материалния интерес на основание чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба№ 1/09.07.2004 г. (ДВ, бр. 88 от 2022 г.), Дружеството жалбоподател следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Националната агенция за приходите сума в размер на 7 850 лв.

С тези мотиви. съдът

РЕ Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалба на „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу Ревизионен акт /РА/ №«P-22221022003 504-091 -001 /28.03.2024 г. потвърден с Решение № 872/26.06.2024 г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, в частта на допълнително определените задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчен период м.07.2022 г. в размер на 1 464 527.95 лв. и лихви за забава в размер на 288 204,16 лв.

ОСЪЖДА на „ГЛОБЪЛ ТРЕЙДИНГ КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на по сметка на Националната агенция за приходите сума в размер на 7 850 лв. разноси по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.